

Vägen till **FÖRSVARSMAKTSHUND**

av Monalie Nilsson.

Hösten 2009 åkte jag och Candu iväg på ett anlagstest till FM-hund. Detta test var lagt som vanligt på Karlsborgs BK. För att jag och Candu skulle få börja på kursen var vi tvungna att klara av det. På testet kollades kamplusten, arbetsviljan, viljan att leka med främmande personer och det viktigaste – ett skottprov. Både ihop med andra hundar och ensamma på planen. Hundarna blev också uppbundna för att kontrollera att de inte vaktade och blev aggressiva när främmande personer kom fram. Vi gick också en liten patrullstig för att se om de hade något intresse av personer i skogen. Det kan jag lova det hade i alla fall Candu. Vi har tränat henne att hitta gröna gubbar i skogen och leka med dem sen hon var liten valp. Jag skaffade henne som min nästa FM-hund.

Allt gick jättebra, så vi blev godkända och var en av nio hundar som fick börja kursen till våren. Under höst och vinter tränade vi spår och lydnad. Vi tränade in Lägre klass lydnad vilket vi ska ha prov på före kursens slut.

Kursdags

Den 1 april påbörjades vår FM-hundskurs på klubbens appellplan. De första gångerna tränade vi bara figurantintresse och vissa av oss fick även träna på att leka med sin hund. Jag använder gärna bitstock, det tycker Candu är hur kul som helst, hon ger järnet när hon ser att vi tar ut den.

Hela bevakningsarbetet bygger på att hunden tycker att figuranterna är det roligaste som finns. Jag kan berätta att jag fick se en flygande collie många gånger. Hon älskar att få springa iväg och leka med den roliga gröna gubben.

Candu har mycket stor kamplust så vi fick även vara noggranna med att om hon började med att pipa eller gnälla, så fick hon inte springa iväg till figuranten. Efter några gånger fattade hon vad vi ville och efter det har hon varit tyst vid markeringarna.

Varje torsdagskväll tränade vi med kursen, sen fick vi träna hemma, både lydnaden och spåret. En del i kursen fick även träna på bevakningsarbetet hemma också, men eftersom Candu var så het

på figuranterna fick jag inte träna henne på det. Det räckte med en gång i veckan för henne.

I kursen fick vi hjälpa varandra att vara figurant. Eftersom jag har certat fyra egna hundar och hjälpt till när min sambo certat sin rottis Xa fick jag figurera mycket för de andra i början.

Jag och Candu hade inte så mycket problem, förutom att hon ibland blev lite väl het ibland, det flöt på och hon blev duktigare för varje vecka vi tränade.

Candu har väldigt tydliga markeringar och det går inte missa att det finns en "buse" i närheten. Vi fick träna in ett kommando som heter VISA, det betyder att när hunden har fått en markering ska den bibehålla intresset för figuranten medan vi förflyttar sig mot personen. Man ska tänka på att vi tränar för att ha med upp till åtta man efter oss som patrull och hunden ska kunna arbeta utan att störas av dessa.

Vi tränade på hela sommaren bland knott och mygg. Det var inte många gånger som jag och Candu inte kunde

vara med.

Den 28 augusti gjorde vi lydnadsprovet som innehöll linförlighet, framförligande, fritt följ, platsläggande, inkallning, hopp över hinder och platsliggning i grupp med skott. Hela lydnadsprovet gjordes vid Perstorps skjutbana och det var full skjutning under hela kvällen. Så skot-tränade blir i alla fall hunden.

Första certprovet 28-29/8 kunde vi inte delta i eftersom Candu var i höglöp, det är ju inte speciellt snällt mot hanhundarna som skulle deltaga. Det blev bara tre deltagare detta prov, men alla tre blev godkända.

Dags för prov

Den 25-26/9 var det dags för mig och Candu att göra provet, och förhoppningsvis bli en FM-hund. Certprovet började klockan 9.30 på lördagen med information och då fick vi även reda på startordningen. Hanarna går först och tikarna sist. Jag och Candu skulle starta som femte hund.

Efter informationen blev hundarna besiktade av en funktionär. Detta för att kontrollera hundens tillgänglighet. Det var inte lätt att besikta en collie som skulle pussa och leka med alla. Hon fick ett utlåtande som var "överdrivet kontaktagande". Det var snällt av dem. Hon var jätteglad, nu skulle det i alla fall hända något. Efter besiktningen fick vi lämna ifrån oss hundarna och de transporterades med bil ner till basen där de blev uppbundna vid en koja som skulle vara deras hem över helgen.

Vi fick inte fara ner till basen förrän allt var klart på söndagen. Var gång vi skulle köra med hunden kom personal från basen upp med hundarna till mötesplatsen. Vid två-tiden hade det blivit min tur att gå patrullstigen. Jag fick träffa Candu ca 30 minuter innan jag skulle gå ut, det behövde vi för hon var överlycklig av att träffa mig.

Patrullstigen var ca 800 meter och jag hade 24 minuter på mig, alltså får man inte knata på för fort. Candu var tvungen att markera en ljudfigge och en vind för att bli godkänd. Om inte kunde vi åka hem och fira helg. Candu jobbade kanonbra och efter ca 100 meter fick

hon en jättebra markering på en person som gick ute i skogen, jag satte mig ner och markerade att hunden hade tagit ett ljud. Efter fem minuter fick jag order om att fortsätta. Vindfiguranten tog hon i slutet av patrullstigen och den var också klockren. Det var bra vind och jag hade tur, hunden efter mig fick en vind som for runt och vållade problem för hunden. Det var skönt Candu var godkänd på patrulleringen. Nu var det bara att lämna ifrån sig hunden och hon fick gå ner och vila vid sin koja. Alla sex hundar klarade sig, gladast var nog de två som gjorde provet för andra gången.

Nattbevakning

Klockan 19.00 var det dags för moment två i provet, nattbevakning. Alla hundförare åkte gemensamt till mötesplatsen där våra hundar väntade. Sen promenerade vi ca fem kilometer till platsen där provet skulle ske.

Hundarna satt med fem meter mellanrum, och de skulle markera när personerna i skogen började röra på sig. Vi skulle sitta i 60 minuter. Hundarna fick inte börja skälla eller bli rädda och vilja fly, det har faktiskt hänt ibland. Men alla

sängvärmare.

Dag två

Efter en natts god sömn så startade provet vid åttatiden då den första hunden som skulle spåra gick ut på sitt spår. Spåren var 1500 meter och innehöll fyra apportter. Kravet var att få med sig minst en apport och slut för att bli godkänd. Vi startade med ca 20 minuter mellan varje hund.

När det blev min tur var jag ganska nervös. I synnerhet när jag såg två bilar stå parkerade vid spårområdet, Arméns överlevnadsenhet, jättekul just idag.

Vi fick börja med att patrullera i råteräng och efter en bit fick jag ett jättebra spårupptag åt rätt håll. Efter ca 25-30 meter fick jag göra halt och vi satt i bevakning i ca fem minuter.

Trubbel i spåret

Sen var det bara att sela på och kommentera spår. Candu spårade jättebra i ca 200 meter, helt plötsligt fick Candu världens fart och rakt på en soldat som gjorde morgontoilet bakom ett buskage. Mutter och förbannelse. Tillbaks till spåret,

hundar skötte sig jättebra och klarade detta moment jättebra. Vissa hade lite smågnäll för sig innan figuranterna började röra på sig men tystnade när saker började hända.

Efteråt var det bara att promenera tillbaka och hundarna gick tillbaka till sina kojor och vi återvände till vår värmestuga. Jag själv åkte hem och sov i en mjuk och varm säng med två små kattungar som

hon tog spåret igen och hittade apport ett, två och tre – nu kommer det att gå kanon trodde jag. När vi var på väg till slutapporten kom spårsmottagaren emot oss och meddelade att ett gäng med soldater hade hittat platsen där trasan, slutet alltså, låg och tyckt att det var en perfekt plats att slå läger på. Jättekul alltså. Det var bara att sela av och belöna Candu med lite kamp och lek. Rätt som det var när vi gick tillbaka till bilarna for hon in

i skogen rakt på en patrull med gömda soldater. Hon var överlycklig, men jag kan berätta att så värst lyckliga var inte soldaterna.

Spårläggaren fick ringa till spåransvariga och meddela att mitt spår inte hade gått att genomföra. Domarna hade också sett all denna aktivitet och jag fick ett om-spår.

Så det var bara att vänta att spåret skulle ligga tiden ut och det blev en lång väntan. Efter ca 90 minuter var det dags för Candu att spåra igen. Ner till mötesplatsen för att hämta hunden och iväg till spår nummer två. Candu tog spårupptaget perfekt igen, kollade bara spårriktningen men gick åt rätt håll. En fem minuters halt och sen drog hon iväg. Nu var det inget som kunde stoppa henne. När vi nådde slutet hade vi alla fyra apporterna och jag hade klarat provet.

Det är bara konstatera att jag har den BÄSTA hunden i världen.

Alla sju hundar som var med klarade sig, och det var två hundar till som fick omspår pga gröna gubbar i spåret. Man får nog räkna med lite störningar när vi håller till på militär mark.

Körkortet bärgat

Så nu har jag åter en godkänd Förvarsmaktshund, och till Camilla (uppfödaren) hade jag sagt att inom två och ett halvt år ska jag ha certat hunden. Det tog bara två år och två veckor. Nu har jag fått ”körkortet” och det är mycket träning som väntar, det vi ska träna på nu under vintern är sök mot byggnad och spåra hårda spår.

Utbildningen är jättekul och man får göra något vettigt med sin hund. Jag hoppas att det är fler som vågar börja med FM-hund. Vi har redan hunnit med att söka skarpt efter en försvunnen kvinna i trakterna av Falköping. Men utan att finna henne. Hon är i skrivande stund fortfarande försvunnen.

Om man vill som jag gå med i Hemvärnet och inte gjort lumpen, måste man gå en grundkurs på en vecka och ett intro en helg. Jag ångrar inte att jag hoppade på detta. Det är jättekul.

Hundens namn:

Tjh (FM)

Vilda-Meduzas Candu Clevergirl

Ägare/förare: Monalie Nilsson

Karlsborg

Camilla Dandemar Enköping

Kennel Vilda-Meduzas